

VEZETŐK LAPJA

Kiadja a **KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG**
Magyar cserkészvezetők és szülők félévi értesítője

2011 ősz

58. évf. 109. szám

Fontos Tudnivalók, Hírek

Felhívás! A Vezetők Lapja elektronikus kiadása. Kérünk szíves visszajelzést azok részéről, akik nyomtatott példány helyett megelégednének a lap további küldésének elektronikus változatával. Ökológiai és takarékosági szempontból tesszük ezt. A lap kipostázása igen költségessé vált, főleg az Amerikán kívüli országokba. Köszönjük a megértést. Viszont azon vezetők, akik továbbra is nyomtatva igénylik, azoknak természetesen nyomtatva küldjük, terjesztőjükön keresztül. Nevük e szám 23. oldalán található. Cserkészegységhez nem igazoltak egyenesen Bodnár Ágnestól, a központi felelőstől kapják. Címe: P.O. Box 635, Garfield, NJ 07026, U.S.A. Drótposta: agnes2469@aol.com. Amennyiben az előző két számot nem kaptad volna meg, kérjük jelezd egyidejűleg a vezlap@yahoo.com és Bodnár Ágnes címén. ■

Előfizetés. Új előfizetők a megrendelő szelvényt szintén Bodnár Ágnestól vagy a vezlap@yahoo.com címről igényelhetik. A szelvény kinyomtatható a KMCSSZ honlapjáról is: www.kmcssz.org. A külön előfizetőket kérjük, hogy tartozásukat a Központtal rendezzék. A Központ címe a hátoldalon található. Szövetségi tagdíjat fizetők - amennyiben kéri - a lapot továbbra is nyomtatva kaphatják. ■

Fedőlap. A 108. számban a fedőlap elektronikusan a 2010-es Központi Jubileumi Tábor zárótáborüzét ábrázolja. Mivel nyomtatva ez nagyjából egy elhomályosított fekete foltot eredményezett volna, helyette a jubileumi tábor jelvénye került oda. Szíves elnézést kérünk a cseréért. ■

Művészeti pályázat. Amint a múlt számunkban meghirdettük, a Ladányi Imre Alapítvány (Emory & Ilona E. Ladany Foundation) évi \$1000.00-os tanulmányi segélyalapot létesített a KMCSSZ-hez igazolt cserkészek és cserkészvezetők részére, akik felsőfokú tanulmányaikat szépművészeti szakon kívánják folytatni. A pályázatra szóló jelentkezési ívet a *Vezetők Lapja* szerkesztőségénél, a vezlap@yahoo.com címről vagy a Központtól lehet igényelni. Részletes ismertetés a www.kmcssz.org honlapon található. A 2012-ben kezdődő tanévre a jelentkezési határidő 2011. december 15. ■

Cserkészbolt. A Központi Cserkészbolt új telefonszáma: 1-973-696-3424. A drótposta címe marad a régi: cserkeszbolt@gmail.com. ■

* * * * *

RoJAM. Történelmi eseménynek könyvelhető el a romániai magyar cserkészek részvétele a Romániai Nemzeti Cserkészszövetség RoJAM elnevezésű nemzeti nagytáboron, ami 75 év után először került ismét megrendezésre. A táboron a két szövetség elnöksége is találkozott. ■

A világcserkészet létszáma. A Világ Cserkészmozgalom (WOSM) létszámát a 2010-ben tartott legújabb felmérés alapján 169 országban 31 millió cserkészre teszik. Ebben a létszámban nincsenek benne a külföldre szakadt cserkészszövetségek, mint pl. a KMCSSZ. A legnagyobb taglétszámmal Indonézia rendelkezik, amit nagyságbeli sorrendben az Észak-Amerikai Egyesült Államok, Fülöp Szigetek, India és Thaiföld követnek. A Magyar Cserkészszövetség 8145 tagot jelentett. ■

Emlékezzünk! Az idén van 15 éve, hogy meghalt Bodnár Gábor, a külföldi magyar cserkészvezetők vezetője, fő mozgatója és egyik kifejlesztője. A bostoni 2. sz. vegyescsapat és egyben a legújabb igazolt csapatunk viseli a nevét. ■

Hetven évvel ezelőtt hunyt el gróf Teleki Pál

Miniszterelnök, földrajztudós, egyetemi tanár, erdélyi földbirtokos, politikus, főcserkész, majd tiszteletbeli főcserkész, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, és nemzetnevelő.

Alul kivonatossan közlünk néhány meghatározó gondolatot és életrajzi adatot volt főcserkésziünk életével kapcsolatban, halálának 70. évfordulóján.

Gróf Teleki Pál cserkész volt, mert annak született. Cserkész volt már akkor, amikor a mozgalom, amely később azt a nevet magáévá tette, meg sem indult. Cserkész volt kora fiatalágában, mert sajátja volt az a lelkiület, amelyet ma cserkészelelkiületnek nevezünk. Tudatosan lett cserkész abban a pillanatban, amikor a cserkésztisztség és lelkiisége személyében összetalálkoztak. És az maradt mindhalálig minden hivatásában, minden tisztségben és minden szolgálatban ahova a kötelesség szólította: mert nem tudott más lenni.

Teleki meggyőződésből volt cserkész és ezt nyíltan vallotta. Büszkén hordta formaruhánkat és annak maradandó tiszteletet szerzett azáltal, hogy felöltötte olyan alkalmakkor is, amikor mint a kormánynak a tagja, vagy valamely társadalmi osztály képviselője történelmi jelentőségű funkcióban eljár, avagy nyilvános megmozduláson megjelent. Hangosan hirdette, hogy az országot cserkészgondolkodásban nevelt, kellően fegyelmezett és cserkészelelkiületben élő nemzedékek vezethetik ki a világválságból. De nemcsak hirdette, hanem élte is velünk az igazi cserkészeletet itthon és idegenben egyaránt.

Teleki fokozatosan részt vállalt a politikai életben, s az I. világháború után a magyar küldöttség tagjaként részt vett a trianoni békekonzferencián is. Bár fáradhatatlanul védte a a magyar ügyet Párizsban, az igazságtalan békediktum ellen ő sem tehetett semmit. A veszett világháború, a magyar társadalmat szétziláló 1918/19-es forradalmak, s az igazságtalan trianoni döntés vitte a nevelés felé. 1920 júliusától 1921 áprilisáig ő volt a kommunista forradalommal szemben megalakult magyar kormány miniszterelnöke. Első miniszterelnöksége alatt döbrent rá a súlyos bel- és külpolitikai, valamint gazdasági bajoktól gyötört magyar társadalom ujjaszervezésének szükségességére. Célul tűzte ki a megcsonkított Magyarország politikai, gazdasági és erkölcsi helyreállítását. Szerinte Magyarország Európával való elfogadtatásának egyik alapvető feltétele az, ha az ország fel/ki/nevel egy új magyar ifjúságot, amely felnőtté érve képes lesz egy új Magyarországot teremteni.

S a megvalósítás útja akkor világosodott meg előtte, amikor - megismerkedve a Magyarországon már széles körben elterjedt cserkészzel - rövid ideig annak első főcserkésze lett. Negyvenhárom éves korától - két évtizeden át - meghatározó, ösztönző és irányt mutató egyénisége volt a Magyar Cserkészszevetségnek.

Más nemzetekkel szemben nem viselkedett ellenségesen, amint ezt megtapasztalhatták a felvidéki határreviziós tárgyalások idején a szlovák küldöttség tagjai is, akik Teleki személyével kapcsolatban mindvégig nagybecsülésüknek adtak hangot.

Részt vett a magyar-jugoszláv baráti egyezmény előkészítésében is, így villámcsapásként érte Hitler követelése, hogy a magyar kormány járuljon hozzá Jugoszlávia megtámadásához. Mivel ezt becstelenségnek és árulásnak tartotta, egyesek szerint nem látott más kiutat, mint hogy 1941. április 3-án önkézevel vessen véget életének. Más vélemények szerint Telekit a németek ölték meg, csak öngyilkosságnak tüntették fel politikai indítékból elkövetett meggyilkolását.

Tragikus halála azóta is rejtély. Az öngyilkosság és a szándékosság még sokáig fogja foglalkoztatni a történészeket.

Forrásmunkák:

dr. Papp Antal: Lezárult egy szempár, *Magyar Cserkész*, 1941. ápr. 15, 1. o.

Gaspárecz Tihamér: Teleki Pál, a nemzet nevelője, *Cserkész* (a Szlovákiai Magyar Cserkészszevetség hiv. lapja), 1996. ápr. 23. o.

Név nélkül: *Cserkész*, 2006. május-június, 8.o.

MAGYAR SORSKÉRDÉSEK

A magyarság ereje a családban van — Beszélgetés Bőjte Csaba atyával

Elanyagiasodott világunkban ünnepeinket is egyre inkább a fogyasztás jellemzi, a csendes várakozást elnyomja a reklámok hangereje, a bevásárlóközpontok zaja, az ünnepi pillanatokot mérgezi a ránk zúduló információáradat a világválságról, az influenzajárvány aktuális adatairól, sokunkat pedig szorongással tölt el az ünnep utáni jövő bizonytalansága. Bőjte Csaba ferences szerzetes azonban más szemmel és lélekkel figyeli a világot. Adventi beszélgetésünkben Csaba testvér szerint az ember, a család a megoldás kulcsa, ami nyomán nem csak szebbé tehetjük ünnepeinket, és tartalmasabbá hétköznapjainkat, hanem optimistábban láthatjuk a magyarság jövőjét is. Megjelent a barikad.hu honlapon, 2009. december 2-án.

„Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan oda állnak mellé.” — írta egyszer. Ma, amikor a világ teljesen anyagi értékelvűvé vált, és mindent GDP-ben mér, érvényes-e még ez a gondolat? Természetesen, én ezt nagyon igaznak tartom, és azt látom, hogy minden ember törekszik arra, hogy valami szépet és jót tegyen. Az megtörténhet, hogy én egy üres SMS-t küldök, de Istentől nem érkezhetsz üres üzenet, mert minden ember Isten üzenete. Beleültette minden élőlénybe, hogy fel kell nőni, ki kell bontakozni, hogy virágot, gyümölcsöt kell teremni. Ez a vágy bennünk van, a legtöbb ember törekszik arra, hogy szebbé tegye ezt a világot, mert jó dolog jót tenni.

Olyan feladatot vállalt fel, ami elsősorban az állam kötelessége lenne. Ehelyett pedig az állam a forrásokat is elvonja, a megkötött szerződéseknél sem tesz eleget. A szeretet parancsa nem úgy szól, hogy szeress és tegyél jót, ha lehetőség van, és ha azt az állam anyagilag finanszírozza. Az államnak is megvan a maga kötelessége, de gondoljunk bele, hogy Magyarországon sok mindent nem az állam épített, egy évszázaddal ezelőtt a kórházak, könyvtárak, nagy múzeumok összefogásból, közadakozásból, a jó szándékú emberek erőfeszítése nyomán születtek meg. Én azt vallom, hogy az állam ne szedjen annyi adót, ne rakjon ekkora terhet az adófizetők vállára. Az emberek a falvakban, városokban, ahol élnek, önszerveződéssel, összefogással nagyrészt meg tudnák oldani a problémáikat, és el tudnák látni a feladataikat. Ez az igazi autonómia. Erdélyben, vagyis Romániában csak ez az egy lehetőségünk van. Sokkal több energia van bennünk, mint amit jelenleg mozgósítani tudunk, sokkal többre vagyunk képesek, tehát nem kellene a mindenható államtól várni mindenre megoldást, sorsunkat a saját kezünkbe kellene venni.

Hallottam, hogy a csobánkai anyaotthon nem megfelelően működött, és mára gyermekotthon lett. Hogyan kezeli az ehhez hasonló nehézségeket, és általában, lelki és hitbeli tevékenységét hogyan tudja egyeztetni azzal a menedzseri munkával, amit szükségszerűen el kell látni? Tudni kell, hogy focimeccsen tíz lefutásból tíz gólt nem lehet rúgni. Munka és alkotás közben előfordul, hogy felül kell vizsgálni, módosítani kell egy-egy döntést, de ennek ellenére, ha én nyitott vagyok, bízom a másik félben és a Szentlélekben, akkor kapok megfelelő társakat a feladathoz. Nálunk a Szent Ferenc Alapítványban több mint kétszáz munkakönyvvel rendelkező munkatárs dolgozik, akikkel együtt valósítjuk meg az álmainkat. Sok helyen, ahol napközit, gyermekotthont hoztak létre, legtöbbször csak a biztatás kell, hiszen helyben megvannak az anyagi és személyi feltételek, vagyis megvan a liszt a kenyérhez, és az én segítségem csak a kovász, mert, gyakran csak bátorítás és jótanács kell az önbizalomhoz, hogy képesek a feladatra. Nem olyan ördögösség ez, amilyennek kívülről kinéz.

Azt írta egyszer – az 1930-as világválságot felhozva példának –, hogy az emberek a problémákra nem mindig a legjobb választ adják. A mai nehéz helyzetben mi lenne a helyes felelet? Mindenekelőtt azt gondolom, hogy meg kellene nyugtatni az embereket. Pánikhangulat van a világban, és tudjuk, hogy ilyenkor, felfokozott indulatok közepette az ember ritkán hoz józan döntéseket. El kell

magyarázni, hogy az elmúlt húsz évben tényleg volt sok rossz dolog, gazdasági bajok, kardlapozás, de a magyar történelemben még soha sem volt ilyen két évtized, amikor nem öltek meg senkit hitéért, világnézetéért, nemzetiségéért, vagy identitása miatt. Soha ennyi magyar nyelvű lap nem jelent meg, soha ennyi egyetemi helyet nem hirdettek meg, ilyen jólét, ennyi szép, belakott ingatlan soha nem volt a Kárpát-medencében. Ezzel nem azt mondom, hogy elértük a Kánaánt, hogy minden megoldódott, hanem hogy a lehetőség előttünk van. Ebben a hisztériában viszont nem lehet házat építeni, otthont teremteni, vállalkozást vezetni. Ez a világvége-hangulat, ami eluralkodott a magyarság körében, elvonja a pozitív energiákat, bénítja a cselekvőképességet. Tehát meg kell nyugtatni az embereket, ahogy Jézus is tette: ne féljetek, veletek vagyok! Tudjuk, hogy vannak bajok, amik fájnak, de mi erősebbek és nagyobbak vagyunk, mint a problémák, a mi népünkben olyan életerő van, amivel le tudjuk győzni azokat. Erre kell koncentrálni erőforrásainkat, és nem az egymás elleni acsakodásra elpazarolni.

Egy nemzet megmaradását a megfelelő számú gyermek biztosítja, de a jelenlegi népesedési helyzet az egész Kárpát-medencében lesújtó. Hogyan lehet ezen javítani? Félrevert harangok mellett nem lehet gyermeket vállalni. A mai rossz hangulatot kell felszámolni. Kevesebbet kell beszélni a népesedés helyzetéről, és többet arról, hogy micsoda nagyszerű dolog anyának, vagy apának lenni! Mi kétszáz gyereket nevelünk Déván, és ha bármelyik házunkba elmegyek, és az asztalfőről megáldom az ebédet, bennem hatalmas férfiúi büszkeség van; szerintem egy férfinak az asztalfőn van a helye a családja körében, és jólesik, ha látja, hogy ez a család szép, tiszta, rendezett, boldog és örömteli hangulatú. Szent Józsefről mondja a szentírás, hogy nem a test és a vér kívánságára, hanem a Mennyei akaratára lett a kis Jézus apja. Én is ilyen józsefi értelemben vett apának érzem magam. Az apai hivatás szépségeiről, örömeiről sokat kellene beszélnünk, hisz egy férfi számára az igazi önmegvalósítás a család. Szébbet alkotni, mint egy élő, halhatatlan lelkű gyermek, azt hiszem, nem lehet. A család, a gyermekek, az élet iránti vágyat kellene magunkban és egymásban felkelteni. II. János Pál pápa mondta, hogy a halál kultúrája van most Európában. Feladatunk tehát az élet kultúrájának megteremtése.

Széchenyivel szólva kiművelt emberfők sokaságában rejlik a nemzet ereje és jövője. Milyennek látja a mai oktatást, és milyenné kellene tenni? Én úgy látom, hogy az iskolák – legalábbis Erdélyben – többnyire megfelelnek az elvárásoknak, de sajnos sok esetben a család nem partner a gyereknevelésben. Sokan vannak külföldön, sok a szétesett család a betegség, alkohol és más okok következtében. Egy karitatív tanfelügyelő mondta, hogy tíz év alatt több mint hatezer gyerek hagyta el az iskolapadot anélkül, hogy befejezte volna az összes osztályt. Ezért úgy gondolom, hogy nem az iskolát kellene most erősíteni, hanem sokkal inkább a családokat. Úgy vélem, hogy az oktatási eszközök, felszerelések nagyon fontosak, de az emberré válás folyamata a családban zajlik, ahol sok helyen ma komoly krízisek vannak. Én felhagynék az iskolák folyamatos ostromozásával, és a szükséges reformok mellett inkább arra figyelnék jobban, hogy a hétvégéken, a vakációkban megkapja-e a gyerek a megfelelő nevelést, meg tud-e foganni benne mindaz, amit előtte az iskolában kapott.

Tud-e tenni ennek érdekében a Dévai Szent Ferenc Alapítvány? Erdélyben most délutáni napközi otthonokat hoztunk létre, ami részben átvállalja a család funkcióját. A gyerek iskola után odamegy, enni kap, tanulunk, játszunk vele, és próbáljuk felkészíteni az életre. Tehát mindazt, amit egy-egy „beteg” család nem tud megadni a gyerekének, mi megpróbáljuk pótolni. Ezt tartjuk nagyon fontosnak, mert az iskola nem képes arra, hogy a mindennapi teendőktől a szabadidő eltöltéséig mindent felvállaljon.

Adventben vagyunk. A világ körülöttünk reklámoktól hangos, és vásárlási lázban ég. Csaba testvér karácsony alkalmából mivel biztatná a Karpatia újság olvasóit és a magyarság sorsáért aggódókat? Többször elmondtam már, hogy karácsony estéjén Jézus Krisztus nem hozott magával sok kis mennyei kütyüt Szűz Máriának, Szent Józsefnek, hanem ő maga volt az emberiség ajándéka. Arra biztatnám az olvasókat, a magyarokat, hogy ne az anyagi lim-lomok után rohangáljanak, hanem magukat adják férjüknek, feleségüknek, családjuknak az ünnepre! Azt kívánom valamennyiünknek, hogy mi legyünk egymás számára Isten szép, élő ajándéka. ■

Naplójegyzet a külföldi magyar cserkészlet hőskorából -65 évvel ezelőtt történt- Emlékek vitéz Bánáthy Béláról

Cseh Gábor Anna munkatársunk Ausztriában személyes résztvevője volt a külföldi magyar cserkészlet elindításának. Az alábbi napló kivonatot a Ranshofen (kis falu Braunautól délre, az osztrák-német határnál) melletti Waldláger nevű menekülttáborban írta. Az említett „Neue Heimat” egy munkástelepből lett menekülttábor.

1946, Ranshofen, Waldláger, Ausztria.

Nagy változás indult meg menekült lágerbeli életünkben 1946 kora tavaszán. Vitéz Bánáthy Béla cscst., felesége Éva és két kicsi fiúk beköltözött a közeli „Neue Heimat”-ba. Ausztriában aztán még két kisfiúk született. Bánáthy Béla (1919–2003) gyerekkorától a cserkészletben nőtt fel Magyarországon. Résztvett a gödöllői Jamboreen, 1933-ban, 14 éves korában. Ott ismerte meg gróf Teleki Pált és vitéz kisbarnaki Farkas Ferencet. Református papnak készült, édesapja példáját követve, de a Jamboree-n való részvétel megváltoztatta élete útját. Ludovika Akadémiát végzett. Az orosz fronton Moszkvánál, majd a Don kanyarnál súlyosan megsebesült. Mikor onnan hazakerült, a Ludovika Akadémia parancsnoka, vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc meghívta tanárnak. A Ludovika cserkészcsapatnak is ő lett a parancsnoka. A Cserkész Nagytanács tagja volt.

Hihetetlen tehetségű, organizációs készséggel megáldott, karizmatikus ember volt. Ahogy megérkezett közeink, magához vonzotta a két láger fiatalságát. Az ő szervezésének eredménye képpen és parancsnoksága alatt indult meg az első ausztriai 1. számú II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapat Braunauban, 1946 tavaszán. (A hivatalos regisztrálására a csapatnak csak ősszel került sor, amikor a németországi központ működni kezdett és 5. számú csapat lett belőle.) Már 1945 nyarán is volt kezdeményezés cserkészcsapat alakítására Braunauban, a Laab-lagerban Császár Ede részéről, ami a tábor 1945 karácsony napján történt feloszlata miatt, volt ellenség („ex-enemy”) mivoltunkra való hivatkozással és Csedebá Olaszországba távozása miatt nem volt hosszú életű.

Az iskolai oktatás és az elfoglaltság nélkül immár második éve csellengő rengeteg gyerek a lágerban (több mint 100-an voltak) örömmel fogadták Bélabát, lesték minden szavát. Mi idősebb fiatalok, volt cserkészek is csatlakoztunk hozzá, örömmel segítettünk neki. (Én 9 éves koromban lettem cserkész Budapesten, a Vadrózsa leánycsapatban. Anna királyi hercegnő avatott fel bennünket.)

Mikor a csapat már működő képes volt, 1947 elején Bélabá szervezni kezdte Ausztrián belül a többi lágerekben is a csapatokat és a vezetőképzést. A csapatokat az Osztrák Cserkészszövetségnél és az amerikai megszálló hatóságoknál is igazoltatta. Ezáltal mozgási lehetőségünk könnyebbé vált. A DP-kre vonatkozó rendszabályok szerint eleinte csak 6- kilométeres körzetben mozoghattunk, amit később enyhítettek. Igazolványt kaptunk egész Ausztria területére. Bélabá igazolványa Németországra is kiterjedt. Gyakran látogatott át, ott is abban az időben indult meg a cserkészlet szervezett működése. Megalakult vezetése alatt a “Fehér szarvasok törzse”, a vezetőképzés vezetőinek törzse, volt otthoni cserkésztszektékből, Hárshegyiekből, ahogy mi hívtuk őket. Később engem is beválasztottak maguk közé. Ebből nőtt ki a “Vezetők Lapja” kiadvány, az első az emigrációban.

Magamellé vett engem a leánycserkészek megszervezésére. Hétféteken vonatra ültünk és jártuk a lágereket. Beszélgettünk a fiatalokkal, toboroztunk. Bélabá különös tehetséggel válogatta ki a vezetésre alkalmasokat. Ezek számára vezetőképző hétfégek indultak meg. A csapatok gombaként szaporodtak. Rengeteg gyakorlati tudásra tettem szert egyszerre, Bélabá irányítása alatt. 1947 húsvétján avattak segédtsíztté a salzburgi várban. Az egész nyár táborok rendezésével és vezetők képzésével telt el.

1948 elején a nyári országos nagytábor szervezésén dolgoztunk a vezetői karral. Langbathsee (Felső-Ausztria) mellett szándékoztunk megrendezni a gödöllői Jamboree 15. évfordulóját. Felszerelésünk nagyon hiányos volt, nem voltak sátrink, hálósákokban is nagy hiány volt, élelmiszerral is gyengén álltunk. Bélabá előállt avval az ötlettel, hogy az amerikai megszálló hadsereghez fordulunk segítségért. „Majd Nusi elmegy Eisenhower tábornokhoz - Amerika későbbi elnökéhez - Salzburgba, aki az amerikai hadsereg főparancsnoka és elintézi ezt”, mondta Bélabá. A lélegzetem is elállt, megrémültem. „Hiszen én nem tudok angolul sem, Bélabá erre sokkal alkalmasabb, tekintélyesebb lenne”. “Ha az amerikaiaknál valamit el akarunk érni, akkor egy csinos szőke nőt kell hozzájuk elküldeni.” mondta Bélabá nevetve. “Hát ha csak ez a siker titka, megpróbálom” – mondtam.

Cserkészegyenruhában vonatra ültem és Salzburgba mentem. Az amerikai főhadiszállást kétszer körbejártam, mire bátorságom össze tudtam szedni és az őrhöz odamentem. Németül szóltam hozzá, hogy Eisenhower generálissal akarok beszélni. Azt nem lehet – mondta az őr. Odaadtam neki angol bemutatkozó levelemet. Elolvasta és azt mondta, várjak és a levelet továbbadta egy másik őrnek, hogy vigye be Eisenhowernek. Na mondom, mostmár levelem sincs. Egy magasabb rangú tiszt jött vissza értem és bevitt Eisenhower irodájába. Eisenhower rám nézett, elolvasta a levelet, elmosolyodott és azt mondta: “We can do this! You know, I was a Boy Scout when I was young and I remember the Jamboree at Gödöllő.” (Ezt mi meg tudjuk csinálni. Tudja, én is cserkész voltam fiatal koromban és emlékszem a gödöllői Jamboreera.) A levelet visszaadta a tisztnak, hogy intézze el. Velem kezét fogott, és mosolyogva sok szerencsét kívánt a táborozáshoz. Megköszöntem segítségét és boldogan igyekeztem kifelé egy mellém rendelt katona kíséretében. Hazafelé azon töprengtem, hogy mi lesz, ha ez csak egy szép ígéret volt és se teherautó, se sátor se kaja nem jön.

A táborba indulás napján mindnyájan ott álltunk útra készen a táborunk közepén és vártuk a csodát. Már késett az indulás ideje jócskán. Bélába bement a tábori irodába, telefonált Salzburgba. Közölték velem, hogy a teherautók útban vannak. Meg is érkeztek pár perc múlva, még tábori ágyakat is hoztak az egész tábor számára, amihez mi nem voltunk hozzászokva. Mi a pusztán földön, hálózsákban szoktunk aludni. Az ágyaknak jó hasznát vettük, mert hatalmas vihart kaptunk egy éjszaka. A rosszúl választott táborhelyünk miatt, ami egy hegyekkel körülvárt gyönyörű völgyben volt, a minden oldalról lezuhanó esővíz pillanatok alatt előtötte a tábort. A fiútábor tőlünk 1 km-re volt, még segítségre sem számíhattunk. Az ágyak tetején kuporogva legalább szárazak maradtunk, míg az esővíz le nem folyt.

Nagy élmény volt még a kétnapos portyánk, amin csak a vezetőképző tábor tagjai vettek részt. Augusztus 20-án indultunk el a táborból, hogy megmásszuk a „Hochleckenhaus” csúcsát, aminek magassága kb. 2000 m. Hat óra mászás után értük el a Hütte-t (magyarul *menedékház, kunyhó*), ahol megvacsoráztunk a magunkkal hozott tejporból, tojásporból és zabpehelyből készült keverékkel, amit az amerikaiaktól kaptunk. A Hüttétől nem messze a csúcson tábortűzet gyújtottunk és Isten csillagos ege alatt avattuk fel az új vezetőket fogadalomtételükkel. Utána még sokáig együtt énekeltünk, beszélgettünk. Felejthetetlen élmény volt. A Hüttében töltöttük az éjszakát. Itt nincsenek ágyak. A falak mentén végig egy deszkából épített emelvény van, a fejrész kicsit magasabb. Egymás mellett szépen sorban fekszenek egyik oldalon a lányok, másik oldalon a fiúk. A deszkán alszunk, csak takarót adnak hozzá. Így is jólesett az alvás a sok hegymászás után. Másnap reggel indultunk vissza a táborhelyünkre Langbathsee-be. Lefelé már gyorsabban haladtunk.

Igy múlt el a kéthetes emléktábor a gödöllői Jamboree 15-ik évfordulóján. Én meg már mint ausztriai leányvezetőtiszttel vezettem le az országos leánytábort. Ennek sikeres befejezése után az utolsó tábortűznél avatott Bélába cserkésztszitté. Hazafelé a teherautók időben megérkeztek és hazaszállítottak bennünket minden különös kaland nélkül.

Cserkészkarrierem hihetetlen gyorsan ívelt fölfelé. Sokszor megkérdeztem magamtól, hogy vajon eléggé felkészült vagyok-e már a mindig nehezebb rám bízott feladatokra. De valahogy mindig sikerült minden. Bélába építette bennem az önbizalmamat. Egy életre elültette bennem a cserkészethez való kötődést, megerősítette a magyarsághoz való ragaszkodásomat. Mentorom volt, mintaképem.

1948 októberében vándoroltunk ki Brazíliába családommal. Rio de Janeiró-ba megérkezve tovább folytattam a „pioneer” cserkészmunkát. Mindent előlről kellett kezdeni, teljesen egyedül. Nem volt többé mellettem Bélába, aki kisérgyen a bajból. De most már volt némi szervezési tapasztalatom az első tengerentúli csapat megindítására.

Bánáthy Béla családjával 1951-ben vándorolt ki az USA-ba. Doktorátusát a kaliforniai Berkeley egyetemen kapta meg, ahol tanár volt. Ugyancsak tanított a kaliforniai San Jose egyetemen, ahol Masters Degree-je részeként kidolgozta a “White Stag Leadership Development Program”-ot a felnőtt cserkészvezetők számára, amit a Boy Scout of America Wood Badge és „National Youth Leadership Training” (Nemzeti Ifjúsági Vezetőképzés) programok részévé fogadott el 1959-ben. Ezen keresztül ismerik meg az amerikai vezetőjelöltek mondakincsünk egyik legszebbjét, A Fehér Szarvast, a gödöllői Jamboree jelképét és annak mondanivalóját a fiatalság számára.

SZÜLŐKNEK

Beszéljünk gyerekeinkkel a kábítószeresek használatáról

Erről a problémáról a „Vezetők Lapja” 102. számában már írtunk. Az alábbi összefoglaló nem a kábítószeresek hatására összpontosít, hanem a drogok használatának megelőzésére, elkerülésére.

Mint szülők és cserkészvezetők sokszor azt hisszük, hogy gyerekeinket és cserkészeinket nem érinti a drogprobléma. Sajnos a tapasztalat mást mutat. A kábítószeresek használata nem szorítkozik a gazdaságilag fejlettebb országokra. Ma már mindenütt gond, de itt most a KMCSSZ 12 nyugati országára, valamint a Kárpát-medence magyar cserkészeire gondolok. Minden iskolás gyerek találkozik olyanokkal, akik csábításaikkal másokat is szeretnének rávezetni a drogok használatára, kihívásként azzal kecsegtetve őket, hogy csak próbálják ki. A gyerek ilyenkor a legtöbb esetben a csapdába beleesik, és rákap a kábítószeresek használatára. Mondhatni észrevétlenül használni kezdi az ún. enyhe szereket, majd rászokik, aminek utána már nem tud ellenállni.

A leírás az alkohol fogyasztásra, a drogok szaglászására ill. szippantására, a drogériákban szabadon kapható szerekre vonatkozik, de az injekciószerű drogok használatát is magába foglalja.

A szülőknek sokszor fogalmuk sincs az ilyen esetekről, mert gyerekekük ügyesen, burkoltan elhallgatja, és használatát olyan időben teszi, amikor a szülők legkevésbé veszik észre.

Mit kell tudni a szülőnek ha drog használatára gyanakszik?

Erről a kérdéssel nem lehet eleget beszélni, mivel használatuk egyre jobban terjed. Ez részben az olcsóbb áron való beszerzésnek a következménye, mint pl. a heroin. Beszélni kell gyerekeinkkel még mielőtt egyáltalán gyanakodnunk kellene a kábítószeresek használatára.

Beszéljünk minél előbb és sokszor a problémáról

A kábítószeresek való rászokás megváltoztatja életünket, de nem csak a használóét, hanem a családjáét is, a szülőkéét, a testvérekéét, a nagyszülőkéét, és sokszor távolabbi családtagokéét is. A világhálón megkereshető az egyik tanácsadói program angol nyelvű honlapja (talkingwithkids.org), amelyik jóformán minden idevonatkozó kérdésekre ad választ. Felvázolják, hogy miképpen játszunk színészt gyerekeinkkel, hogy nemet mondhassanak ennek az életromboló szokásnak. Sok esetben már 11 éves gyerekek is kísérleteznek pl. az alkohol fogyasztással, és beszélnek is róla.

Tájékozódjunk!

Hogyan beszélhetünk valamiről, amiről keveset vagy semmit sem tudunk? A szülői anti-drog honlap (angol nyelvterületen pl. theantidrug.com) részletesen taglalja a kábítószereseket, az erre vonatkozó kérdésekre egyszerű és érthető bevezetőt nyújt, továbbá tárgyalja az orvosilag előírt gyógyszereket, és a heroint is. A kábítószeresekről fényképeket is közöl.

Üljünk le a gyerekekkel

Ha biztosak vagyunk a használatát illetően, azt a gyerekeknek mondjuk meg. Legyünk higgadtak és legyen több mint elegendő idő ennek megbeszélésére. Nézzük meg a fent említett theantidrug.com című honlapot, ahol minta-beszéletekről videó részleteket is megnézhetünk, valamint szakértői tanácsokat is kapunk. A rajtakapott gyerek, sokszor tipikus kamaszmódra, változó ellenállást tanúsít, felháborodástól kezdve azzal a kifogással érvel, hogy magánéletébe beleszólunk, hogy a megtalált marihuána pipa az egyik barátjáé, stb. Fontos, hogy a szülő higgadtan a tárgynál maradjon.

Pontosítsunk

Mondjuk meg a gyerekeknek, hogy a látottak aggodalommal töltöttek el. A gyerek iskolai eredményei sokszor nem is változnak valamint az iskola aktivitásaiban továbbra is ugyanúgy részt vesz. Ha találunk

droghasználathoz köthető eszközöket mint pl. üres üvegeket vagy kannákat, azt tudassuk vele. Hívjuk fel a figyelmét arra, hogy viselkedése, magatartása, vagy külső megjelenése (véraláfutásos szem, más ruházat, nyáron hosszú újjú ing viselése, stb.) megváltozott.

Tegyük hozzá azt is, hogy ez a változás bennünket aggodalommal tölt el. Szintén hangsúlyozzuk neki, hogy a veszélyes hatásuk miatt a szülőnek feladata a drogtól őt távol tartani.

Ne adjunk kifogásokat

Fontos, hogy ne adjunk a gyerekeknek kifogásra lehetőséget, hogy kimaradjon az iskolából vagy elmaradjon a családi összejövetelekről - amennyiben szándékában áll - főleg ha valami rosszra gyanakszunk. Helyette beszéljünk a gyerekekkel, hogy megtudjuk mi is történik valójában.

Maradjunk tárgyilagosak, nyugodtak, és maradjunk kapcsolatban a fiatallal

A nehézség abban rejlik, hogy ne legyünk haragosak, és ne blamáljuk őket, hogy hülyék vagy rosszak. Legyünk határozottak de szeretőek irántuk, és igyekezzünk a beszélgetést folytatni. Ezzel mindig próbálkoznunk kell – noha ilyenkor ez igen nehezünkre eshet, mivel az indulatok elszabadulhatnak.

Próbáljuk megtudni, hogy a drogot a barátai kínálták-e/ajánlották-e fel neki, azt az iskolán belül vagy azon kívül tették-e, csak próbaként, esetleg kíváncsiságból, vagy valami más okból kóstoltak-e bele. Legyünk tisztában azzal, hogy ezeket a beszélgetéseket többször kell megismételniük.

Legyünk résen!

A kamaszok a kábítószer használatát általában letagadják, vagy, hogy ezzel bármi gond is lenne. Valószínűleg mérgesek lesznek vagy hisztériázni fognak, és más témára terelik a figyelmet. Használjuk az újonnan megszerzett tudásunkat és szakértelmünket a beszélgetés folytatására.

Azonnal cselekedjünk: figyeljük meg a gyerek aktivitásait. Kérdezzük meg tőle, hogy Ki? Mi? Hol? és Mikor? Fel kell tenni részére a kérdést, hogy miért használná a kábítószer, és próbáljuk az okokat erre megérteni, hogy segíthessünk rajta. Egyben mérlegeljük a következő lépéseket, legyenek új szabályok és következmények. Ezek ésszerűek és végrehajthatóak kell legyenek.

Mérlegeljük azt is, hogy hivatásos szakemberek segítségét is igénybe vegyünk. Ide sorolnám az orvosokat, iskolai tanácsadókat, vagy a rehabilitációs központokat is.

Szülőnek lenni nem könnyű. Tudomásul kell vegyünk, hogy a heroin és egyéb kábítószeres használatára egyre jobban terjed. Ezek használata a szülők és a tanárok - nem beszélve a cserkészvezetők - munkáját lényegesen megnehezítik.

Egy cserkésztestvér tanár

Felhasznált forrásmunka: Joye Brown, *Newsday*, 2009. október 4. ■

Levél gróf Teleki Pál főcserkészhez

Gróf Teleki Pál főcserkész 264 levelet kapott a 2010-ben tartott Központi Jubileumi Nagytáborban. Ezekből korosztályonként a legérdekesebbeket és a legjobban megfogalmazottakat a bíráló bizottság kiválasztotta. Előző számunkban egyik leányvezetőjét leköszöltük. A Fiúcserkész III (16-18 évesek) korosztályban két levél nyerte az első helyezést, vagyis holtversenyben végeztek. Ebből az egyiket itt bemutatjuk.

Tisztelt Teleki Pál Főcserkész Úr!

A következő sorokban szeretném Önnek elmesélni, mikor éreztem azt a pillanatot, hogy igazán büszke vagyok a cserkészetre, és ezzel együtt az én magyar cserkésztagságomra.

Valamikor két évvel ezelőtt levettem a polcra egy könyvet, amely Magyarország múltjáról beszélt és részletesen leírta az ország történelmét. Egyik lapon találtam a Dobó István hősiességéről szóló részt, amelyben arról írtak, hogy hogyan verte vissza az egyszerű támadó két török hadat. A

kurucok az osztrák elnyomás elleni bátor lázadásáról is nagy érdeklődéssel olvastam, utána pedig a kiegyezés zsenialitásáról. Az 1848-as forradalomról már nem is beszélve. Ekkortájt aztán, hogy a magyar történelem iránti érdeklődésem tovább növekedett, elkezdtem többet kutatni Magyarországról.

Hosszú sorokban, több oldalon át, olvashattam a híres magyar emberek neveit. Saját szememmel láthattam, hogy a matematikától kezdve a sportig mennyit adtak a magyarok a világnak, mennyi ötlettel, találmánnyal segítettek nem csupán a magyar, hanem még az egész világ civilizációjának haladását is.

Ez a sok híres ember és siker, amivel Magyarország büszkélkedhetett a történelem során valóban csodálatos dolog. Nemcsak maga a tény tetszett nekem annyira, hogy Magyarországon voltak és még mindig vannak olyanok, akik azon munkálkodnak, hogy az országnak büszkeséget és sikert szerezzenek, hiszen erről mindig is tudtam. Inkább ezeknek az embereknek és a velük járó sikereknek a száma és mértéke volt elképesztő. Korábban is volt bennem magyarság szeretet és ismeret, amely folyton azt súgta nekem, hogy magyarnak lenni büszkeség. Aztán azonban, hogy eme szinte káprázatos tényeket olvastam magyar hazámról, ez a hazaszeretet tovább erősödött és bővült szívemben. Számomra már a magyarság nem volt egyszerű tény, amely nyomtatott betűkkel feküdt az útlevelemben, illetve személyazonosító kártyámon. Ettől a pillanattól kezdve a lelkemben a magyar büszkeségem parázsai újra lángoltak, szívemben megint új tüzzel égett a magyarságtudat.

Gondolkoztam a magyarságomról és arról, hogy milyen formában, illetve hogyan tudnám ápolni magyar hazám iránti büszkeségemet és egyszerre csak a cserkészlet jutott eszembe. Fontolgattam, miért is lenne a cserkészlet az egyik legjobb eszköz arra, hogy ápoljam és kimutassam a magyarságomat. Hamar beláttam, hogy mennyire fontos szerepet játszik a cserkészlet a külföldön élő magyarok számára a saját hazaszeretetük folytonos ápolásában. A kiscserkészeknek állandóan tanítják a magyar történelmet, a hagyományokat, a nagyoknak pedig bővebben a magyar kultúrát és az ehhez tartozó hagyományokat, népdalokat, táncokat, stb. A cserkészek a csapatfoglalkozás után, a zászlólevonás közben büszkén, elmélyülten eléneklik a Himnuszt, és cserkész egyenruhájukon pedig széles mosollyal viselik a HUNGÁRIA jelvényt.

Rájöttem, hogy a cserkészleten keresztül tudnám igazán mutatni szívből jövő örömet, hogy magyar lehetek. Átéreztem, hogy a cserkészlet önmagában szorosán a hazaszeretethez kapcsolódik. A cserkészlet az a fórum, ahol igazán olyan magyarokkal találkoztam, akiknek a magyarság nem teher, hanem büszkeség, nem ok a búsulásra, hanem inkább a szívből jövő öröm forrása. Olyan emberekkel szerettem és most is szeretek társalogni, akik hozzám hasonlóan gondolkodnak, éreznek és ilyen emberekkel legjobban a cserkészleten keresztül lehet találkozni, erős kapcsolatokat létesíteni.

Ezen kívül arra a tényre is gondoltam, hogy a cserkészleten keresztül tudom évről évre továbbnövelni a magyarság ismeretemet, a magyar népi hagyományok ismeretét. Nem kell arra várni, hogy az év egyik havában végre hazautazhasson az ember Magyarországra, hiszen a cserkészlet olyanná vált, mint egy „kis Magyarország”, ahol külföldön is az ember valamilyen szinten úgy érezheti magát, mintha otthon lenne.

Szívesen segíteném a többi külföldi magyar cserkészeket, hogy ők is részesei lehessenek ilyen élményeknek. Először is segíteném tovább bővíteni a többi cserkész magyarságismeretét, nemcsak a történelemről, hagyományokról, hanem még a híres magyar emberekről és találmányokról is hallanának. Én is így lettem büszkébb cserkész, és remélem a többiekre is ilyen hatással lesz majd az ilyen irányú tudás.

Másodsorban szeretném segíteni a magyar regények olvasásának terjesztését a többiek között. A magyar könyvek nemcsak érdekesek és gyakoroltatják a magyar olvasást, hanem szerintem még arra is nagyon jó példák, hogy a magyar ember nem annyira más a külföldiektől, mint azt sokszor hiszik a

külföldön élő cserkészek. Olyan irodalmi remekművekből, mint a Tüskevár vagy a Toldi láthatják a cserkészek, hogy a fiatalok, akárhol is élnek, ugyanazokkal a vidámságokkal és bánatokkal kell, hogy szembenézzenek. Szerintem, ha ezt sokan belátnák, akkor lehet, hogy még több vidám és büszke cserkész lenne, hiszen ezzel lehetne megértetni, hogy ahhoz, hogy valaki jó magyar és jó cserkész legyen, nem kell Magyarországon felnőnie. Lehet, hogy ha ezt több magyar gyermek realizálná, akkor a cserkészlet létszáma is növekedne, mert nem éreznék sokan úgy, hogy csak akkor lehet magyar cserkész valaki, ha otthon született és élt.

Harmadsorban én olyan hazaszeretetet próbálnék belenevelni a cserkészekbe, hogy még a hétköznapiak sorában is, és nem csupán a cserkészlet keretein belül, gondoljanak és örüljenek a magyarságuknak. Arra büzdíteném őket, hogy az iskolában vagy más fiatalok közt is szívesen és büszkén mondják, hogy magyarok. Ne legyen számukra a magyarság egy titkos másik élet, amivel hetente egyszer foglalkoznak, hanem legyen egy integrális része a mindennapi életüknek.

Őszinte tisztelettel és hálával,

Erdősy Dániel Péter, 16 éves, „2. sz. Bodnár Gábor vcs.”, Boston, Massachusetts, USA ■

Mikulásest, mint jellemnevelő eszköz

Fontos jellemnevelési alkalom a cserkészvezető részére a Mikulásest, vagy délután, hiszen a Mikulás bácsi az ideális cserkész és keresztény pedagógus. Ő mindenkire mond valami pozitívumot, mindenkinben meglátja a jót és nem fél megmondani, hogy hol lát az ember életében javítanivalót. Azt is udvariasan, finoman, de azért határozottan mondja. Mindig a jóra serkenti a cserkészeket.

A krampusz se akárcsi! Feketébe öltözik, szótlán (talán hörög), esetleg láncot csörget vagy virgácsot hord, olykor huncut. A krampusz a következmény, a büntetés szimbóluma és megtestesülése. Erős, nem fél egyik rakoncátlan cserkésztől sem, haragszik ha nem-szépet hall, de *mindig* hallgat és *azonnal* aláveti magát a Mikulás bácsi parancsának. Mert a jó mindig erősebb a rossznál; a lassan mozgó, előkelő, formális Mikulás bácsi csak egy szót mond, és a krampusz engedelmessé válik.

A kiscserkészek lelkivilágára viszont nagyon vigyázzunk. A krampusz ott nagyon nyugodtan viselkedjen és csendben legyen; elég félelmetes a pusztában jelenléte. Nem kell vadulnia, ne ijessze meg a kicsiket. Viszont 10-14 éves korban már nem fél a gyerek, ott nem árt egy magabiztosabb krampuszi fellépés, de mindig hallgasson a Mikulás bácsi szavára.

Azonban, akiket a cserkészvezetőknek tapintatosan kell kezelniük, az olyan újabban bevándorolt szülők, akik gyermekkorának nem volt része a Nyugati Mikulás, mert 1948 és 1989 között nőtt fel Magyarországon. Ennek hatása még ma is érezhető. Nekik a Téli kedves gyermekkor emléke, és azt szeretnék átadni gyermekeiknek is. Bár tudjuk, hogy ideológiai okokból kifolyólag vezette be a kommunista rendszer a Téli hagyományát, ezt a helyzetet nem kell kiélezni, hanem inkább ügyesen áthidalni.

Kellemes és boldog időpont december 6. Minden gyerek izgalommal várja. Használjuk ki jellemnevelési célra a Mikulás romantikáját és szimbólumát. Hozzon minden magyar cserkésznek világszerte szeretetet, reményt, és békességet. ■

Szentkirályi Endre cscst., Cleveland, Ohio

Önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás. *Márai Sándor*

Ne füstölj a közelemben!

Ez az első alkalom 1981 óta, hogy a Vezetők Lapjában (55. sz.) a dohányzás káros hatásairól írtunk. Az alábbi cikk a passzív dohányzás veszélyeire mutat rá.*

A dohányzás veszélyei

A dohányzók általában tisztában vannak azzal, hogy szenvedélyükkel nagyobb rizikót vállalnak a rákbetegségekre és egyéb tüdőbetegségekre.

A legújabb kutatások szerint az is valószínű, hogy a passzív dohányosok ugyanezeknek a betegségeknél még jobban ki vannak téve, mint azt valaha is gondolták.

A Weill Cornell Medical College és a New York-i Cornell Egyetem kutatói a rendszeresen passzívan dohányzók légcső sejtjeiben genetikai elváltozások jeleit fedezték fel.

A 121 önkéntesből álló vizsgálat azt az eredményt mutatta, hogy mind a dohányosok, mind pedig a nemdohányzók esetében 11%-ka azon sejteknek, amelyek a cigarettafüstre reagálnak, hasonló változást mutatnak.

Noha jelenleg még nem világos, hogy ezek a változások mit jelentenek, de a kutatók feltételezik, hogy molekuláris szinten az elváltozások előjelei lehetnek különböző tüdőbetegségeknél, vagy magának a tüdőráknak.

A genetikai elváltozások megfordíthatatlanok lehetnek a dohányzók szervezetében

Dr. Ronald Crystal, a vizsgálat fő vezetője szerint nem lehet megmondani, hogy mennyi annak a beszívott dohányfüstnek a mennyisége, ami biológiailag nem ártalmas. Ez különösen azért aggasztó, mert korábbi vizsgálatok eredményei már utaltak arra, hogy ezek a genetikai elváltozások megfordíthatatlanok lehetnek a dohányosok szervezetében, még akkor is, ha már a dohányzást abbahagyták. Mindazonáltal, mondja Crystal, a vizsgálat támogatja azt az erőfeszítést, hogy a dohányzást nyilvános helyeken betiltsák. Ezenkívül ösztökéli a családtagokat, hogy saját otthonukban adják fel ezt a szenvedélyt.

További kutatások eredményei arra engednek következtetni, hogy dohányzó szülők gyerekei nagyobb eséllyel küzdenek majd magas vérnyomással, amely felnőtt korukban szív- és érrendszeri betegségek kialakulásához, valamint agyvérzéshez vezethet.

A cserkészvezető feladatai

Mint cserkészvezetők, egyik feladatunknak tekintjük, hogy cserkészeinket a káros hatású szokásoktól, szenvedélyektől megóvjuk, vagy ha már rászoktak, leszoktassuk. A dohányzás elkerülése vagy az arról való leszokás nagyon nehéz. Sajnos mire valaki leszokik róla, a károk sokszor már visszafordíthatatlanok. Hozzájárul ehhez néha a szülők vagy hozzátartozók, vagy maguk a cserkészvezetők saját szenvedélye is.

A **Cserkészélet Szabályai** kimondják, hogy cserkészvezetők csak elkülönített helyen és megadott időben dohányozhatnak. Sajnos erre a szabályra egyre kevesebb figyelmet fordítunk, legyen az tábor, kirándulás, sőt cserkészösszejövetel. Ez nem jó példát mutat fiatal cserkészeinknek (Lásd „Indító gondolatok cserkész-beszélgetésekhez erkölcsi témákról”, *Vezetők Lapja*, 101. sz.). Komolyan kell vegyük feladatunkat e téren is. Mindannyian bizonyára ismerünk vagy tudunk olyan cserkészvezetőről, vagy hozzátartozóról, akinek halála a dohányfüst káros eredményeként következett be.

Oda kell figyeljünk, hogy a ránk bízott cserkészek ne szokjanak rá e társadalmilag ugyan még sok helyen elfogadott, de káros szenvedélyre. Ezzel megóvhatjuk őket a későbbi betegségektől.

*angolul: second-hand smoke

Felhasznált forrásmunka: TIME, 2010. szeptember 6. és 2011. január 24.

Fischer Viktor ■

Ha kiolvastad ezt a számot és nem tartod meg, add tovább olyannak, aki szintén elolvasná!

Hogyan verbuváljunk új tagokat a csapatba?

*Időnként leközlünk egy-egy segédtsztképző táborra készülő vezető disszertációjának egyik tételét.
Noha az írás 1969-ban készült, a téma ma is aktuális.*

A csapatban működő cserkészeket kor szerint három csoportra oszthatjuk:

1. 6 -11 évesekig: kiscserkészek
2. 11-16 évesekig: cserkészek
3. 16 évtől felfelé: roverek ill. vándorok és vezetők

A verbuválásnál, vagyis a cserkészmunkára való megnyerésre, elsősorban az első csoportba tartozókkal kell foglalkoznunk, mert ezekkel van a legtöbb esély.

A második csoportba tartozókkal sokkal több a nehézség, mert épp a legnehezebb korban - a kamaszkorban - vannak. Ebben a korban viselik el a legnehezebben a fiúk, hogy parancsolnak nekik, és egyéb dolgokkal akarnak általában foglalkozni mint a sátorveréssel vagy csomózással. A legtöbben ilyenkor már azt hiszik, hogy ők a „nagy fiúk”.

A kiscserkészelőket verbuválásánál két szempontot kell figyelembe vennünk:

- a. A szülők megnyerése, hogy engedjék el a fiúkat cserkészszejövetelre.
- b. A kisfiúk megnyerése a cserkészmunkára.

A szülők megnyerésével kapcsolatban, először is meg kell ismertetni nagy vonalakban a csapatot és a cserkészmunkát. Több mint valószínű, hogy még vannak magyarok akik nem is tudnak a helyi csapat vagy csapatok létezéséről.

Ugyanakkor van szülő aki vonakodik beadni a kisfiát vagy fiait a cserkészmunkára, mert fél attól, hogy a szabadban fognak aludni, sátrat fognak verni, hátizsákot fognak cipelni. Mindezt sokan nagyon veszélyesnek tartják. Meg kell őket győzni ennek az ellenkezőjéről.

Ugyanakkor meg kell magyarázni a szülőknek, hogy a foglalkozásra vagy kirándulásra az egészen fiatal cserkészekért a nagyobbak érte mennek és azután hazaszállítják. [Ez attól is függ, mire szoktatták rá a szülőket a vezetők vagy hogyan vezették be a csapatban. Van ahol a szülők maguk szállítanak, főleg ha a vezetőknek nincs autójuk. Szerk.] El kell nekik mondani, hogy a táborban, kirándulásoknál idősebb felelős cserkésztiszt mindig jelen van.

A fűk, vagyis a cserkészelőket megnyerésére hívjuk meg őket cserkészbemutatókra, őrsi órákra és ha lehet osszuk be őket olyan őrsebe ahol ismerőseik vagy barátaik már vannak, hogy megszokott arcokat lássanak.

Meg kell ismertetnünk velük a cserkészelet szépségeit, a csomókötéstől a sátorverésig, a tűzrakástól a főzésig. Magyarázzuk meg nekik, hogy ezek és még több száz más dolog amit a cserkészetnél tanulni fognak, talán többüknek az életét fogja megmenteni, és hogy mennyivel többet fognak tudni mint azok akik mindezt nem csinálták soha.

Nagyon kell vigyáznunk a fiúknak a cserkézélettel való első találkozására, mivel nagyon sok függ ettől az első benyomástól, ezért a bemutató cserkészszejövetelt az őrsvezetőkkel együtt gondosan elő kell készíteni.

*Csik László stj., 12. Kinizsi Pál cscs. *,Buenos Aires*

*A 12. sz. Kinizsi cscs. ma mint 18. sz. Bartók Béla cscs. működik.

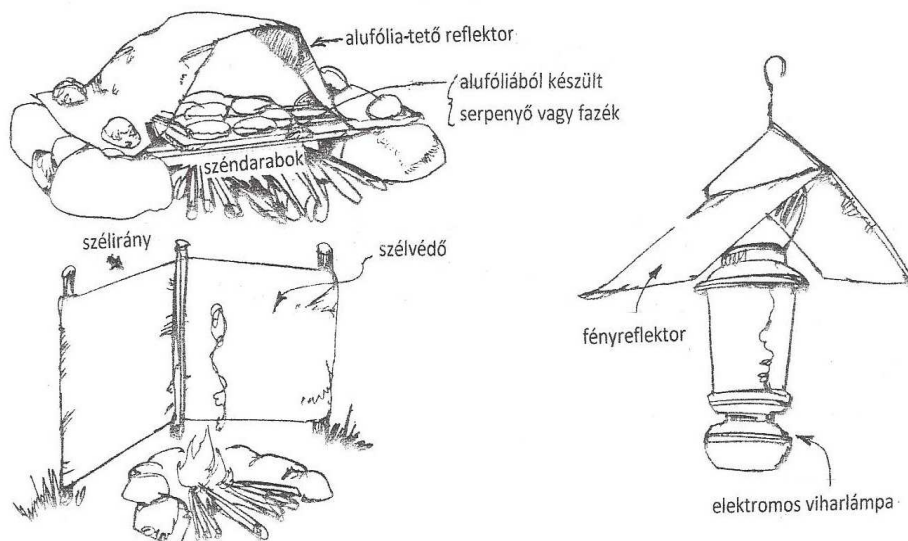
Gazdag az, akinek több a pénze, mint a vágya, és az a szegény, akinek a vágya több, mint a pénze... A bodogság titka nem az, hogy még többet szerezzünk, hanem az, hogy örüljünk annak, amink van, és hogy kitöltsük életünk üres kereteit ahelyett, hogy azokat tovább tágítanánk. *Szent-Györgyi Albert*

Cserkészeszme, cserkész értékrendszer

Dr. Némethy György (1934-1994) a Külföldi Magyar Cserkészsövetségnek - többek között - 21 (1973-1994) évig volt elnöke. A közgyűlések elnöki megnyitóiból sok értékes idézet van. Ezek közül sorozatosan közlünk és itt folytatjuk ebben és a „Vezetők Lapja” következő számaiban. Az összeállítás dr. Némethy K. Judit cscst. munkája.

- Tekintsünk vissza a közelmúlt eredményeire, szemléljük meg mai helyzetünket és vessünk pillantást jövő feladatainkra. (1975)
- Cserkésznek lenni mindig örömteli élményt jelentett. (1979)
- Cserkészfeladatainkat nem nagy alkalmi teljesítmények keresésével hajtjuk végre legjobban, hanem azzal, ha felismerjük, majd végrehajtjuk a sokszor apró, mindennapi feladatokat. (1983)
- Cserkészetünk alapvető jellemvonása, hogy szellemisége... ragaszkodik azokhoz az eszmékhez, amelyeket Baden-Powell, Sík Sándor, Teleki Pál és társaik a cserkészet kezdeti éveiben mint utat kijelöltek. Ebben rejlik cserkészetünk ereje: csak úgy tudjuk cserkészetünket korok, helyek változásában fenntartani, hogy nem engedünk a cserkészet alapeszméiből, a cserkésztörvényből, az Isten, haza és embertárs szolgálatából. (1985)
- Cserkészetünk lényege az élményadás, a nevelés: Krisztus követő, magyarságukhoz hű, emberileg értékes fiatalok nevelése. (1985)
- A találkozások, közös táborok során mindenki gyarapodott...A Kárpát-medencei cserkészek lelkesedése, az az idealizmus, amellyel a cserkészetet fogadják, inspirációt, lelki megújulást nyújtott számunkra. (1991)
- A cserkésztörvények nem étlapot képeznek, amelyből azt válogatjuk ki, amelyhez éppen kedvünk van. (1991) ■

Újabb ötletek az alufólia használatára táborban és kiránduláson

Scouting nyomán

Robotika

a legújabb különpróba az amerikai cserkészletben

Tyler Rick Seattle-i cserkészvezető már régóta tudja, hogy a robotika-különpróba sikeres lesz, számol be a Boy Scouts of America (BSA) *Scouting* c. folyóiratja 2011. május-júniusi száma a legújabb különpróbáról. Amikor Tyler meghirdette a különpróba kísérletét, 35 cserkész iratkozott fel a kijelölt 10 helyre, tudván, hogy ez kísérlet, tehát még nem különpróba lehetőség.

"Szerintem nagyon fog tetszeni a cserkészeknek," mondta Tyler, aki vándorcserkész tanácsadó és egyben a robotika-különpróba egyik kifejlesztője. Ebben bizonyára igaza van, mert melyik cserkész nem élvezne munkálkodni egy olyan próbajelvény megszerzésén ami építkezést, versenyzést és egy kis tudományos-fantasztikus képzelőerőt igényel? Mint sok más különpróba esetében is, a robotika-különpróba követelményei közé tartozik a biztonság, az általános ismeretek és az esetleges pályafutás választása, de a lényege mindenképp az, hogy egy működő robotot vagy egy robot alrendszerrel kell építeni. "Kilencven százalékát a próbajelvény megszerzésének a robot megépítése és a robot képességeinek leírása jelenti, ami szerintünk élvezetessé teszi a feladatot," mondja Tyler.

A legtöbb cserkész a robotját valószínűleg a LEGO vagy VEX építőkészletekből fogja építeni, amelyek ma a legnépszerűbb rendszerek. Noha az *építőkészlet* egy kicsit helytelen elnevezés, mondja Dr. Hideg László - neve után nyilván magyar ember - a Chrysler mérnöke Sterling Heights, Michiganból, aki szintén munkálkodott a fejlesztési csapatban. "Végy egy építő berendezést és turbózd fel. Ez a Vex rendszer," mondja Hideg. "Sok elektromotor, szenzor, drótnélküli kommunikációs elérhetőség, és kisszámítógép processzor van benne."

Hogy a cserkészek mit építhetnek ezekből az alkatrészekből, az a hajlamtól és az érdeklődéstől is függ. Egy tipikus robot esetleg ping-pong labdákat hajigál, elektromágneset használ vastárgyak mozdítására, vagy egy asztal tetején leesés nélkül körbe navigál.

Mind Tyler Rick mind Hideg László támogatja, hogy egy roboton kettesével is lehessen dolgozni, de az összes követelményt külön kell bemutatni. Hideg László hangsúlyozza, hogy mindkét cserkésznek részt kell venni a projekt összes elektronikai, mechanikai és programozási részében. A cserkészkiképzőknek pedig meg kell győződnie arról, hogy "a projektre vonatkozólag a cserkész mindent el tudjon mondani."

Egyik módja a robot működésének bemutatása a mérnöki napló írása, amiben leírják a tervezési, gyártási és vizsgálati fázisok elkészítését. Ez a módszer egyben tükrözi az igazi mérnökök munkáját is, amely azt szolgálja, hogy megvédje találmányait, amennyiben azok tulajdonvitákba kerülnének.

A cserkészek által épített robotok ugyan nem lesznek olyan nagyok, hogy komoly kárt tudnának okozni, de ez nem jelenti azt, hogy nem fordulhatnak elő kisebb sérülések az elkészítésük során. "Mint minden műhely-tanár, én is hangsúlyozom milyen fontos a szemet védeni," mondta Tyler. "Csak kettő van belőle, és nem lehet újakat növeszteni."

A BSA-ban 21 különpróba letevése - megadott csoportosításban - az 'Eagle Scout' (Sas cserkész) képesítéshez vezet, amit 18 éves korig kell elérni. Ezen kívül egy külön projektet kell megtervezni és levezetni, ami egy vallási intézményt, iskolát, vagy más közösséget támogat. Az 1970-es években a clevelandi 22. sz. Bessenyei György cserkészcsapat néhány cserkésze letette a Sas cserkész próbát. A különpróbákat a csapaton belül magyarul tartott kiképzéseken az amerikai cserkészlet követelményeinek megfelelően szerezték meg. Az elmúlt évben a clevelandi 14. sz. Görgey Arthur cserkészcsapat valamennyi cserkésze hasonló módon szintén elkezdett munkálkodni a BSA 127 különpróba valamelyikén.

További felvilágosítás a robotika különpróbáról a www.boyslife.org/robotics honlapon található. Oktató jellegű videók, szakértői tanácsok és olcsó robotika-készletek beszerzési lehetőségei is fel vannak tüntetve. Lehet szorgalmazni cserkészeid körében!

*Horváth Mihály cscst., BSA „Sas cserkész”,
KMCSSZ külügyi vezető, Cleveland, Ohio, USA*

KITÜNTETÉSEK

A kitüntetetteknek a Vezetők Lapja és az egész külföldi magyar cserkészlet szívből gratulál. Meg kell jegyezni, hogy a külföldön folytatott cserkész munka gyümölcse beérett és a Magyar Köztársaság elnöke valamint a magyar kormány is elismeri munkánk jelentőségét és hatását, ezért ezt méltatni kívánják. Egyre több cserkészvezető kap kitüntetést a cserkészletben folytatott és a magyarságot más vonalon is szolgáló és azt fenntartó munkájáért. Az elismerések jelei annak, hogy a külföldi és a kárpátmedencei magyarság is - tehát az összmagyarság egyharmada - jelentős szerepet visz és vihet a nemzeti összetartozás érdekében, a magyarság megbecsülésében és annak megmaradásában. [Szerk.]

Dr. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke, a *Kisebbségekért Díj Külhoni Magyarságért Tagozat* kitüntetést adományozta a **Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek** a nyugati magyar diaszpórában élő fiatalok nevelésében, magyarságtudatának kialakításában és megőrzésében végzett több évtizedes kiemelt jelentőségű áldozatos tevékenységének elismeréséül. A Külföldi Magyar Cserkészszövetséget összefogó Magyar Cserkészszövetségek Fórumának alapító tagja három évig a szervezet elnöki posztját is betöltötte. A díjat a Szövetség elnöke, Lendvai-Lintner Imre, a Szöv. főtítkára és a Kárpát-medencei ügyek vezetőtiszteje kíséretében 2011. augusztus 19-én a Parlamentben vette át. *Nyugati Hírlevél*, 151. sz., 2011. szeptember. ■

Nemrégiben értesültünk, hogy **Kovássy Marianne** cscst., a IV. kerület (Ausztrália) parancsnokát Victoria állam a más nemzetek bevándorlóinak érdekében végzett kimagasló munkájáért kitüntette. A *Multi-Cultural Meritorious Service Award (Kimagasló Multikulturális Szolgálatért Díj)* címmel ellátott érmet Victoria állam kormányzója 2007. november 26-án adta át Marianne-nak. ■

A Berliini Magyar Nagykövetség visszatért korábbi hagyományára, miszerint Március 15.-ét a németországi magyarokkal együtt ünnepli. A 2011. március 16-án tartott esemény díszvendége dr. Schmitt Pál Köztársasági Elnök úr volt.

A budapesti *Heti Válasz* erről a következőket írta: „A kulturális programmal egybekötött fogadáson Schmitt Pál úr rövid köszöntőt mondott, majd magas állami kitüntetésekkel adta át olyan Németországban élő magyar személyiségeknek, akik jelentős mértékben hozzájárultak a magyarságtudat megőrzéséhez, illetve az anyaországgal való kapcsolatok ápolásához. Így a *Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje* kitüntetést kapta **ifjabb Klement Kornél** cscst., a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének elnöke, és a *Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjének* kitüntetésében részesült **Gémes István** evangélikus lelkész, a Stuttgart környéki magyarság lelki gondozója.”

Az ünnepség előtt Schmitt Pál Elnök úr találkozott a Németországi Magyar Szervezetek (BUOD, azaz Bund Ungarischer Organisationen in Deutschland) vezetőivel, ahol **ifjabb dr. Klement Kornél** cscst. BUOD elnök tájékoztatta az Elnök urat a szervezet munkájáról, javaslatairól és kéréseiről. Több összefüggésben a cserkészek munkáját is méltatta és kiemelte, valamint kérte a kormány támogatását. Ezen a szűkkörű megbeszélésen kb. 30 fő vett részt, köztük a következő cserkészvezetők is: id. Klement Kornél cscst., ifj. dr. Klement Kornél cscst., dr. ifj. Barsay Ákos cscst., Stolmár György és Jablonkay Péter cscst. *Jablonkay Péter* ■

A 2011. június 30 és július 3-a között Balatonlellén megtartott Magyar Világtalálkozón a *Világ Magyarságáért* elismerésben részesítették **Pillerné Tirczka Éva** cscst.-et mint a „brazíliai magyar cserkészmozgalom” vezetőjét. ■

Augusztus 20-a, államalapító Szent István király ünnepe alkalmából, Magyarország köztársasági elnöke a miniszterelnök előterjesztésére a *Magyar Köztársasági Érdemrend Nagykeresztje kitüntetés*, dr. **Horváth János** cst. országgyűlési képviselő, a Magyar Országgyűlés korelnöke vehette át, az amerikai magyar emigrációban végzett tevékenysége, a magyar parlamentarizmus legjobb hagyományainak megőrzése, közéleti szerepvállalása és példaértékű életútja elismeréseként. *kormany.hu*.

Ez a magyar állam legmagasabb kitüntetése. Jánosbá az 1956-os szabadságharc után több évtizedig Amerikában élt és egyetemi tanárként kereste kenyerét, majd a rendszerváltás után visszatelepült Budapestre. A Magyar Országgyűlésben először 1945-47 között volt képviselő. 1998-ban 51 év után újra parlamenti mandátumot kapott. A parlamentben a mai napig a cserkészlet legnagyobb pártfogója és szószólója. ■

A negyedévente odaítélendő *Magyar Örökség-díjat Magyaródy Szabolcs* cscst., a Hamilton, Kanadában élő közíró, szerkesztő, a Hunyadi János Öregcserkész Munkaközösség vezetőjének, egykori öregcserkész vezetőtisztnek, az emigrációs magyarság kiemelkedő alakjának, az *Amerikai Magyarság* rendszeres tudósítójának adományozták. A magas elismerést Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében adták át 2011. szeptember 17-én. Laudációt dr. Lipcsey Ildikó történész, az Erdélyi Szövetség elnöke mondott. Szabolcsbá a magyarság külföldi hírnevének javítását tűzte ki célul. Számtalan könyvet, interneten letölthető munkát jelentetett meg a magyarsággal kapcsolatos témakörökről. Számos helyen tart ingyenes előadásokat a magyarság külföldi hírnevének lehetőségeiről, valamint arról, hogy mit tesznek a magyarság érdekében a nyugati magyarok.

„*Amerikai Magyarság*”, 2011. szeptember 24. ■

A Magyar Köztársaság elnöke, dr. Schmitt Pál, 2011. szeptember 18-án, Clevelandban személyesen nyújtotta át a *Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérmé*-t dr. **Nádasné Ormay Gabriella** (Kuni) cserkészvezetőnek, ezzel elismerve az amerikai magyar szervezetekben végzett több évtizedes munkásságát és a magyarság megtartása érdekében végzett tevékenységét. Kuni a clevelandi Magyar Társaság vezető tisztségviselője és a KMCSSZ felnőttcserkész vezetőtisztje. ■

A Magyar Köztársaság elnöke, dr. Schmitt Pál, 2011. szeptember 20-án, a New York-i Magyar Főkonzulátuson személyesen adományozta a Magyar Köztársasági Elnök kitüntetését adományozta három környékbeli a cserkészletet is támogató személynek. Először **idősebb Bálint Károlynak**, a New York-i Magyar Ház Társaskör tagjának, a szórvány magyarság és a magyar kultúra érdekében végzett félévszázados munkássága, példamutató hazaszeretete és életútja elismeréseként a *Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje* kitüntetését adományozta. A 99 éves Bálint Károly (Staten Island, New York) a Cserkész Nagytanácsnak volt tagja 1975-től 1996-ig, ill. ameddig a Nagytanács életben volt. ■

Majd Tormbitás Zsófia konzulasszony kiszólitotta **idősebb Hajdu-Németh László** fncs.-t, akinek a nevét mondva folytatta az oklevél szövegét: ... közigazdásznak, bankárnak, a New Brunswick-i Szent László Római Katolikus Egyházközség Tanácsa elnökének, a New Brunswick-i Csüddögölő Táncegyüttes alapítójának, a New Jersey-i magyarság, a magyar kulturális értékek megtartásáért végzett több évtizedes munkássága elismeréseként a *Köztársaság Elnökének Érdemérme* kitüntetését adományozta. ■

Ugyanazt a kitüntetését kapta Lacibá fia, **ifjabb Hajdu-Németh László** stj., a new brunswick-i 5.sz. Bornemissza Gergely egykori csapatparancsnoka, akinek oklevél szövege a neve leírása után így szól: „...a Morgan Stanley Humán Erőforrás Osztály osztályvezetőjének, a Csüddögölő néptáncegyüttes vezetőjének, a magyar nemzeti értékek megtartásáért, a magyar népi kultúra és hagyományok külföldi bemutatásáért, a testvérvárosi kapcsolatok kiépítésének elismeréseként.” ■

Nagy meglepetés és megtiszteltetés ért mindannyiunkat, írja Popovics Pál cst., a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség elnöke, amikor dr. Schmitt Pál Magyarország Köztársasági Elnöke a kárpátaljai magyar fiatalok identitásának megőrzése, nemes hagyományaik ápolása és erkölcsi magatartásuk erősítése terén kifejtett két évtizedes közösségépítő munkája elismeréseként a *Köztársaság Elnökének Díszoklevele Éremmel* kitüntetését adta át a **Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetségnek**. Minderre 2011. október 3-án került sor Nagyszőlősen, a római katolikus templomban. „Köszönöm az MCSSZF tagszervezeteinek és azon cserkésztestvéreimnek, - írja Popovics Pál - akik az elmúlt húsz esztendőben a KáMCSSZ munkáját bármilyen formában segítették”. ■

Csoportos állampolgársági eskütétellel emelték az 1956-os magyar forradalom 55. évfordulóján megtartott megemlékezések rangját a New York-i és washingtoni magyar diplomáciai képviselőn. A New York-i magyar főkonzulátus a nemzeti összetartozás jegyében az idén először együtt ünnepelt a New York-i és a metropolisz környékén működő magyar szervezetekkel és közösségekkel. Az ünnepségen **Lendvai-Lintner Imre**, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség elnöke, a *Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét* vehette át. *Hírsor*, 2011. okt. 22.

A kiérdemelt kitüntetés gratulációjában az egész magyar cserkészlet osztozik! Imrebá köszönő beszéde:

Tisztelt Főkonzul úr! Konzul Asszony! Ünneplő közönség!

Köszönetemet szeretném kifejezni a mai napon átvett kitüntetésért. Elgondolkoztató egy ilyen ünnepi megemlékezés alkalmával kitüntetés kapni. Fel kell tennem a kérdést, hogy mik voltak az 1956-os szabadságharc és forradalom főtényezői és ezek mit üzennek ma, 2011-ben nekünk? Három főtényező volt - a tettekeskedés, az összefogás és az önfeláldozás. A magyar Forradalom *spontán* megmozdulás volt (mint minden felkelés), de nem volt *rögtönzött*. Megteremtő elemei ott lappangtak a szívekben, csak a szikra kellett, hogy lángra lobbanjanak. Akkor maradunk hűek dícső forradalmunk emlékéhez, ha újból megtaláljuk mindannyian az összefogás, az önzetlen áldozat és a hatékony cselekvés módját. Fedezzük fel újból önmagunkban, és juttassuk érvényre a Forradalom értékeit! Legyünk a szabadság harcosai nemcsak a mai ünnepélyes megemlékezésen, hanem a hétköznapijainkban is, és távol a jövőben is! Talán forradalmi életünkben ezekkel a tényezőkkel élhetnénk Sík Sándor szavaival, aki azt mondta, hogy „Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik-e vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy látják-e vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy lesz-e sikere vagy nem: tedd a jót! Tégy minden jót, amit megtehetsz, ott ahol vagy, úgy ahogy teheted, akkorát, amekkorát tehetsz, de mindig szüntelen ez legyen a programod.” Köszönöm szépen. ■

Nyolvan éves korában szerezte meg doktori képesítését teológiai tanulmányokból a montreali egyetemen **Glaser János** cscst. szöv. tb. elnök, lapunk munkatársa. A ritka korban elért teljesítményhez külön gratulálunk! ■

Nem mindenki magyar még, aki magyarul beszél, bármilyen szépen hangzó neve is legyen. Magyar ma az, aki magyarul érez. Aki vállalja a magyarsággal járó felelősséget. Magyaroknak lenni ma hűséget jelent és cselekvést a hűség jegyében. *Wass Albert*.

† HAZAMENTEK †

dr. Papp Gábor cst.

jogász, közéleti vezető, magyar iskola alapító

(Máramarossziget, 1915. február 13 – Cleveland, Ohio, USA, 2011. február 8)

Az amerikai magyar kulturális élet egyik elismert szervezője, Papp Endre vármegyei irodatiszt és felesége, felsőpatyi Ivány Mária nyolcadik gyermeke volt. Édesapja és bátyja, József az I. világháborúban hősi halált haltak. Özvegy édesanyja 1920-ban Debrecenbe költözött, mert Máramarossziget román megszállás alá került. A legfiatalabb, Gábor – testvéreivel együtt – a debreceni piarista gimnáziumban érettségizett 1934-ben. Jogtudományi doktori oklevelét 1944 februárjában, a Gróf Tisza István Tudományegyetemen szerezte meg.

A II. világháború alatt a VI. hadtest harcaiban a 20. határvadász zászlóalj kerékpáros századának kötelékében, zászlósként vett részt. Századparancsnoki beosztásban, az arcvonalban tanúsított magatartásáért hadtestparancsnoki dicséret elismerést kapott. Worochánál közelharcban nyaklövés érte, sebesülten pótalakulatához vezényelték, s így a bajorországi Regennél került amerikai hadifogságba.

Egy évvel később a Párizs közelében lévő Maily le Camp-ból hazaindították Magyarországra. Passau közelében lelépett a vonatról, hogy Bajorországban élő rokonait megkeresse. Ott 1947 nyarán vette feleségül Hokky Károly volt felvidéki szenátor, majd magyar országgyűlési képviselő lányát, Katalint, akivel 1951-ben érkeztek az Egyesült Államokba. Az Ohio állambeli Clevelandben telepedtek le, ahol újabb főiskolai tanulmányok és az oklevelek megszerzése után bekapcsolódott a cserkészetbe és a magyarság művelődési tevékenységébe. A 14. sz. Görgey Artúr cserkészcsapatnak tagja volt és két évig csapatparancsnoka. Mindkét lánya cserkészvezető lett.

Az általa alapított és vezetett Clevelandi nyugat oldali Magyar Iskola tizedik évfordulója után átvette a clevelandi Magyar Központi Tankönyvbizottság (Hungarian Central Committee of Books and Education) vezetését is, 1971-ben pedig a Hungarian School Care Club megalapításával a magyar iskolamozgalom törvényes alapjait vetette meg. Harminc évig igazgatója volt a Clevelandi nyugat oldali magyar iskolának.

Mint az Egyesült Államok területén működő Egyesült Magyar Alap (United Hungarian Fund) ügyintéző titkára, nemcsak ennek a szervezetnek a széleskörű tevékenységét irányította, hanem sok más amerikai magyar intézmény keretében is értékes, önzetlen munkát végzett. A több mint 20 éves vezetése alatt, az Egyesült Magyar Alap USA több mint másfél millió dollárt gyűjtött össze magyar ifjúsági (ösztöndíjak), egészségügyi (kórházak) és karitatív célokra Magyarországra és a határon túli magyar közösségek részére.

Érdeme még, hogy a németországi Kastlban működő magyar gimnázium anyagi támogatását dr. Harangozó Ferenc igazgató kérésére Amerikában megszervezte s folyamatosan biztosította, mint a gimnázium iskolabizottságának tagja, egyben amerikai megbízottja.

Dr. Papp Gábor a magyar Templomos Lovagrend, a Szent László Rend és a torontói Rákóczi Rend felavatott tagja és a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Kereszt tulajdonosa volt. A clevelandi Cserkész Barátok Köre az *Életre Szóló Csodaszarvas díjjal* tüntette ki. A Szövetség részéről Szentkirályi Endre cscst., a Clevelandi Magyar Iskola részéről Szentkirályi Ödön cscst. búcsuztatta. Gyászolják felesége Katalin, leányai Éva Hedrick, dr. Papp Klára, Gabriella Fleischer, és Ayklerné Papp Zsuzsa, nyolc unokája és az egész clevelandi magyar közösség.

APZs ■

id. Baránski Tiborné Kőrösi Katalin cst.

(Gyöngyös, 1922. április 12 – Buffalo, New York, USA, 2011. március 26)

Baránski Kati néni élete tükrözi az emigrációban élő magyar cserkészek szüleinek és nagyszüleinek életét, azokét, akik közvetlenül az I. világháború után születtek és a II. világháború vagy az 1956-os szabadságharc és forradalom után vándoroltak ki, többek között Amerikába.

Édesapja a fronton súlyos betegséget kapott. Rövidesen rá bele is halt és így Kati nénit édesanyja egyedül nevelte. Az is a közép-európai sorshoz tartozik, hogy az utóbbi 100 évben majdnem minden magyar család 20-30 évenként elvesztette vagyonát - aminek okai voltak az I. világháború, a 30-as évek gazdasági válsága, a II. világháború, majd az 1956-os forradalom és szabadságharc alatti szökés a szovjet hatalom elől. Kati nénit is úgy nevelték, hogy a legfontosabb érték a tanulás, mert ez az egyetlen amit semmi hatalom nem tud elvenni. Elsők között volt Gyöngyösön, aki lányként gimnáziumba (High School) járhatott; érettségi után az orvosi egyetemre iratkozott be. Osztályában szinte alig voltak még lányok. A II. világháború megakadályozta tanulmányai befejezését. A kegyetlen Rákosi idők alatt azon

törekedett, hogy fiának a lehetőséget a tanulásra megteremtse. Magyarországot 1956 decemberében hagyta el egy kis hátizsákkal, reménnyel és vállalkozó kedvvel.

Családjával 1957-ben, Torontóban telepedett le. Az első dolga az volt, hogy elég pénzt keressen ahhoz, hogy fiát Torontó egyik legjobb magániskolájába beírassa. Közben angolra taníttatta, gyermeke magyar tanulására is súlyt fektetett. Támogatója volt a Szent Erzsébet egyházközségnek. Fia pedig 1958-ban belépett a torontói 20. sz. Árpád vezér cserkészcsapatba.

Majdnem 50 évesen vette fel először a cserkészegyenruhát, majd 1971-ben elvégezte a cserkészisztizti tábort. Példáját követve, mindegyik gyermeke, menyé és összes unokája is cserkész lett. Csaba Ili barátnőjével ekkor a vk. táborok beiratkozására megszervezett egy hivatásosabb rendszert. Ezt a munkát 30 éven keresztül együtt végezték, amikor menyé vette át tőle a regisztrálást és számítógépesítette. Egyik cserkészvezető úgy fejezte ki, hogy a vk. tábor akkor kezdődött, amikor Kati néni a jelentkezésnél nagy mosollyal üdvözölte őt a régi ÓV barakkban. Egy másik szívügye az egészségügyi barakk létrehozása volt. Éveken keresztül addig lobbizott Dr. Krisztinicz Irén barátnőjével az Amerikai Magyar Orvos Szövetségnél, amíg elég pénz gyűlt össze és a barakkot 1983-ban megépíthették.

Mivel közel lakott a Sík Sándor Cserkeszparkhoz, évtizedeken át vette fel és latta vendégül a világ minden tájáról érkező cserkészeket. A 2010-es Jubileumi tábort néhány napra meglátogatta és megadatott neki, hogy sok jó barátjával még találkozhatson. A tábor befejezésének másnapján váratlanul rosszul lett és hosszú szenvedés után adta vissza lelkét Teremtőjének. Búcsuzóul, az időkapuszulában elhelyezett üzenet, amit 50 év múlva fognak olvasni, ez áll: Szeressétek a cserkészetet! Jó munkát - Baránski - Forgách Kati néni.

Gyászolják férje id. Baránski Tibor, gyermekei – dr. Forgách Péter, dr. ifj. Baránski Tibor, Spangler Katalin, unokái Nándor, Anna, Réka, Róza, Carolyn, Ava, Anikó és Timi. Az örök világhoz fényeskedjék neki!

dr. Forgách Péter st., Buffalo, New York, USA ■

Polgár Lajosné Lescsinszky Elza cst.

(1922. július 14 – 2010. május 21)

A tragikus kimenetelű trianoni béketárgyalás után született elszakított területen. Egész életében a magyarság érdekeit képviselte és a magyarságért dolgozott. A háború után a menekülés alatt találkozott férjével, akinek hosszú éveken keresztül segítő társa volt. 1949-ben vándoroltak ki Ausztráliába, ahol először mint munkások dolgoztak egy Nagybirtokon. Itt született Ildikó és Lajos, mind a ketten buzgó cserkészek voltak, sőt Ildikó gyerekei is folytatták a cserkészkedést. Később beköltöztek Melbourne-be és irodai állást vállalt. Tragikus autószerencsétlenség folytán elvesztette egyik lábát, de ez Elza néni sohasem lassította le. Csaknem minden magyar szervezkedésben hasznos és kitartó munkát végzett. Bekapcsolódott a magyar cserkészetbe és először a leánycsapatban segédkezett, később átvette a IV. kerület cserkészböltjét és ügyes beszerzéssel sokszor még a központi raktárból is innen szállított. A kerületi pénztárt is sokáig kezelte.

Elza nem csak a cserkészetben volt aktív, hanem mind ausztrál, mind magyar vonalon is. Két gyermekük hosszú éveken keresztül volt a cserkészcsapatok értékes tagja. Nagyon elszomorított mindnyájunkat, hogy az utolsó néhány évben betegsége miatt már nem tudott velünk táborozni. Biztos vagyok benne, hogy most már a mennyei nagytáborban sok cserkészbarátjával cserkészkedik tovább!

Kovássy Marianne cscst., IV. ker. pk., Ausztrália ■

Faith Ferenc cst.

(Budapest, 1923 június 18 - Melbourne, 2010. július 1)

A Pázmány Péter Tudományos Akadémián kezdte meg egyetemi tanulmányait. Sajnos a háború és menekülés pontot tett terveire. 1945-ben esküdött örök hűséget feleségének, Anninak és hosszú házasságuk alatt együtt dolgoztak, majd 1949 után Ausztráliában építették életüket. A cserkészetet még Magyarországon kezdte és a menekülés éveiben az elsők között volt aki segített a külföldi magyar cserkészetet megszervezni. A Melbourne-i Magyar Központnak volt kezdeményezője először Richmondban, majd Westgrathban és végül Wantirnaban, ahol a hatalmas Community Centre (közösségi központ) épült. Annak üzemeltetése nagy részben is az ő érdeme volt.

Feribá 1963 óta éveken keresztül a 63. sz. Tormay Cecil lcs. Fenntartó Testületének volt elnöke és később az 1979-ben alakult 52. sz. Hollós Mátyás fncs. elnöke és támogatója. Amikor Melbourne-ben 1963-ban megalakult a leánycsapat, a csapat első jelentkezője a 10 éves Éva leánya volt. A szülői Fenntartó Testület elnöke volt hosszú éveken keresztül. Ő segítette át a csapatot az első évek nehézségein. Józan gondolkozása, nyugalma és tapasztalata nagy segítségünkre volt. De nem csak a cserkészetben, hanem minden magyar megmozduláson is vezető szerepe volt. Egész életét a magyarság szolgálatában töltötte el.

Halála nagy veszteség számunkra, vigasztal az a tudat, hogy most már a kiérdemelt pihenést élvezheti a sok magyar barátja körében.

Kovássy Marianne cscst., IV. ker. pk., Ausztrália ■

Msgr. Valentiny Géza cst.

pápai főjegyző, ny. ausztriai főlelkész, KMCSSZ tb. elnök
(Szeged, 1927. május 7 – Bécs, 2011. június 1)

Diákként édesapjával a II. világháború után kényszerült Szegedről Ausztriába menekülni. Az emigrációban élő magyarság kiemelkedő és népszerű alakja volt. Anyagilag és erkölcsileg egyaránt sokat tett a magyar nemzetért, a külföldön élő magyarokért, a magyar egyházért, az erdélyi magyarságért. Szelídsége és adakozó jósága sokak számára mérce volt. Számos karitatív és egyéb tevékenység fűződik nevéhez. Tisztán, átláthatóan és igazságosan kezelte a kérelmek előkészítését és bonyolítását, de sosem vált száraz, rideg, „számszaki” hivatalnokká. Széles körű műveltsége, zenei, irodalmi érdeklődése és szellemes emberszeretete tette közkedveltté és őrizte meg attól, hogy kiüresedjék. Többek között a bajorországi Burg Kastl gimnáziumot fenntartó Iskolabizottság elnöke volt és a Német Szövetségi Köztársaság magyar főlelkésze (1980-1986), a bécsi Európa Klub elnöke (1987-2007), ausztriai főlelkész (1996-2006). 1981-ben pápai prelátusi címet kapott. A Collegium szemináriumi tanácsának elnöke, valamint gazdasági tanácsának tagja haláláig. A Szövetségnek 1975-től társelnöke, 1993-tól tb. elnöke volt. A legmagasabb szövetségi kitüntetést, a *Jó munkáért! Teleki-émlékérmét* 1985-ben kapta.

Papságának 58. évében hunyt el. R.I.P.

Új Ember, 2011. június 12. ■

Herédi István cscst.

(Budapest, 1945. május 26 – Montreal, QC, Kanada, 2011. május 15)

Több mint ötven éves cserkészéletét a montreali 23. sz. Szent László csapatban élte át. Ennek a csapatnak keretében szerzett először hírnevet az 1960-as jubi táborban, amikor egy éjszakai „támadás” alatt egyik, nála jóval nagyobb clevelandi cserkészt azzal fegyverzett le, hogy a már akkor is „súlyos” egyéniségével egyszerűen ráült.

A cserkészélményekben mindig szívvvel-lélekkel vett részt. Fokozatosan őrsvezető, segédtsízt, cserkésztiszt lett, végül a csapat parancsnoka. Parancsnoksága alatt két jelentős esemény történt: Magyarországon újra megindult a cserkészlet, és ez tette lehetővé, hogy 1994-ben, a csapat fennállásának 40. évfordulóján elvigye a két montreali csapatot Magyarországra egy kéthetes táborba. Északamerikából ez volt a KMCSSZ első magyarországi táborozása. A sok felejthetetlen emlék mellett nagyon maradandó eredménye is van ennek az eseménynek: ott ismerkedett meg egymással Szép Józsi, a 23-asok volt, és Bernadett, a 37-esek mostani parancsnoka, most már két gyermek szülei.

A Szövetség munkájából is kivette részét. Volt IB tag, jubileumi táborban altáborparancsnok, majd táborparancsnok (1990), őrsvezetőképző tábor parancsnok, és több éven keresztül segédtsíztlélő táborban kiképző és parancsnokhelyettes. Bodnár Gáborral az egyik első magyarországi vk. táborban kiképző.

Amikor az aktív cserkész munkát abbahagyta, a montreali magyar közösséget szolgálta több éven keresztül, mint a Montreali Magyar Bizottság elnöke. A legmagasabb cserkészkitüntetés, a *Jó munkáért! Teleki-émlékérmét* 1990-ben kapta.

Pista, ez "jó mulatság, férfimunka volt" – vagyis cserkész módra, jó munka. Nekünk hiányzol, de megérdemelted a pihenést az Úrnál.

dr. Glaser János cscst., volt 23-as cspk., Montreal, QB, Kanada ■

Hírt kaptunk két kimagasló, nemzetben gondolkodó és alkotó személy eltávozásáról. Budapesten meghalt **Csicsery-Rónay István** (1917-2011), az amerikai magyar emigráció és a honi közélet kiemelkedő alakja, író, könyvkiadó, politikus. A rendszerváltás után, 41 évi emigráció után hazatért, ahol folytatta nemzetmentő munkáját. Túlélte a Don kanyart, és a sok tisztsége és kezdeményezése mellett 1943-1947 között a Teleki Pál Munkaközösségnek ügyvezető alelnöke volt. Főleg az ő szívósságának köszönhető, hogy vezetésével Balatonbogláron felállították Teleki Pál bronzszobrát, 2004-ben.

Elhunyt **Sztáray Zoltán** cst. (1918-2011), újságíró, szerkesztő, közgazda, a Recski Szövetség alapítója, 56-os forradalmár. A Portland, Oregonban élő író sok kiadványa mellett megírta a *The Crushing of Hungarian Scouting 1945-1948* c. kiadványt.

Lapzártakor értesültünk, hogy eltávozott a cserkészek hadak útjára dr. **Chászár Ede** cscst. (Csedebá), a Szövetség tb. elnöke, a külföldi magyar cserkészlet egyik vezéralakja, valamint **Végyvári Vazul** O.F.M. cscst., ferences szerzetes. Mindkettőjükről a következő számunkban emlékezünk meg.

A Magyar Cserkészszövetségek Fóruma Visegrádon tartotta 2011 tavaszi ülését

Utoljára a MCSSZ Fórumának üléséről a Vezetők Lapja 107. számában számoltunk be. Az azóta eltelt idő alatt a szervezet munkaköre jobban összekovácsolódott és a közös érdekek szolgálatában igen sok programot tervezett meg és hajtott végre.

A Magyar Cserkészszövetségek Fóruma (MCSSZF) 2011. május 7-én, Visegrádon tartotta idei első ülését. Ezen megjelentek az anyaországi (MCSSZ és MCSLSZ), erdélyi (RMCSSZ), felvidéki (SZMCS), kárpátaljai (KaMCSSZ), nyugati (KMCSSZ) és vajdasági (VMCSSZ) magyar cserkészszövetségek elnökei és főbb tisztségviselői. A házigazda szerepét a Magyar Cserkészlány Szövetség vezetősége töltötte be.

A gyűlés a szokásos tanácskozások mellett a háromévente esedékes vezetőség megválasztását tette a napirendre. A hét szövetségből álló szervezet a leköszönő elnök, Lendvai-Lintner Imre (KMCSSZ elnöke) után nt. Buday Barnabást (Magyar Cserkészszövetség elnöke) elnökként és Popovics Pált (Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség elnöke) alelnökként választotta. A tagszövetségek beszámolóit után a közös *Cserkész* c. havilap helyzetét, a lengyel-magyar cserkészszövetségek következő, Litvániában tartandó közös értekezletének témáit és a közös segédtisztképzési elgondolások kidolgozását tárgyalta. Újra tárgyalták a magyar cserkészszövetségek a Cserkész Világszervezet (WOSM) tagságával kapcsolatos előnyöket és hátrányokat. Ezen kívül beszámoltak a jelenlegi magyar kormánnyal ápolta kapcsolatokról, amelyekkel hatékonyabbá igyekeznek tenni az egyes cserkészszövetségek munkáját. Elhatározták, hogy a Máltai Lovagrend felkérésére a következő évben minden testvérszövetség egy-egy 18 éven felüli cserkészt a Rend betegeinek kísérőjeként a májusban szervezett lourdesi zárandokújtárára elküld.

Az ülés résztvevői újra megerősítették a magyar cserkészlet valláserkölcsei és nemzeti érzelmű, összmagyar elkötelezettségét. ■

A Vezetők Lapja terjesztői

Központi elosztó: Bodnár Ágnes cscst.

Amerikai Egyesült Államok

Boston: dr. Fogarasi Miklós cscst.
Buffalo: dr. Forgáchné Katalin cscst.
Chicago: Stetz Andrea st.
Cleveland: Mészárosné Vareska Andrea cscst.
Garfield: Marshall Tamás cscst.
Los Angeles: Tóth Attila cscst.
New York: Pándi Árpád cscst.
New Brunswick: dr. ifj. Horváth István cscst.
San Francisco: Némethyné Csepeli Diana cscst.
Washington: Kőltüsné Paulovits Judit fncs.
Magyar Tanya/Pennsylvania: dr. Lengyel Emília st.

Ausztrália

Kovassy Marianne cscst.

Dél-Amerika

Argentína: Lomniczy Mátyás cscst.
Brazília: dr. Hársi Sarolta cscst.
Venezuela: Udvarosné Szabadics Zuzsa cscst.

Európa

Ausztria: Szemerédi Tibor cscst.
Németország: Jablonkay Péter cscst.
Svájc: Pilinszky Katalin cscst.
Európa többi országai: Jablonkay Péter cscst.

Kanada

Calgary: Pintér János cscst.
Hamilton: Jankuráné Hajdu-Németh Ágnes cscst.
Montreal: Szépné Kiss Bernadett cscst.
Ottawa: Ács Szandra cstj.
Toronto: Magyaródy Tamás cscst.
Kanada többi városai: Pintér János cscst.

Magyarország

Fischer Viktor cscst.

Tartalomjegyzék

Teleki Pál gróf tb. főcserkész fényképe miniszterelnök korában.	1
Fontos tudnivalók, Hírek	2
Hetven évvel ezelőtt hunyt el gróf Teleki Pál	3
<i>Böjte Csaba OFM</i> : A magyarság ereje a családban van	4
<i>Cseh Gábor Anna</i> : Naplójegyzet a külföldi magyar cserkészlet hőskorából – Emlékek Bánáthy Béláról.	6
<i>Egy tanár cserkésztestvér</i> : Szülőknek - Beszéljünk gyerekeinkkel a drogok használatáról	8
<i>Erdőssy Dániel</i> : Levél gróf Teleki Pál főcserkész úrhoz – A jubileumi tábor versenyéből	9
<i>Szentkirályi Endre</i> : Mikulásest	11
<i>Fischer Viktor</i> : Ne füstölj a közelemben	12
<i>Csik Ferenc</i> : Hogyan verbuváljunk új cserkészeket?	13
<i>Némethy György</i> : Felelősség, cserkészszervezet, cserkész értékrendszer	14
„Scouting”: Újabb ötletek az alufólia használatára táborban és kiránduláson	14
<i>Horváth Mihály</i> : A BSA legújabb különpróbája, a Robotika	15
Kitüntetések: KMCSSZ, Kovássy Marianne, ifj. Klement Kornél, Pillerné Tirczka Éva, Horváth János, Magyaródy Szabolcs, dr. Nádasné Ormay Gabriella, id. Bálinttitt Károly, id. Hajdu-Németh László, ifj. Hajdu-Németh László, Lendvai-Lintner Imre, Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség	16
Hazamentek: <i>APZs</i> : Papp Gábor	18
<i>Forgách Péter</i> : id. Baránski Tiborné Körösi Katalin	19
<i>Kovássy Marianne</i> : Polgár Lajosné Lescsinszky Elza	20
<i>Kovássy Marianne</i> : Faith Ferenc	21
„Új Ember”: Valentiny Géza	21
<i>Glaser János</i> : Herédi István	22
<i>Szerk.</i> : Csicsery-Rónay István, Sztáray Zoltán	22
A MCSSZ Fóruma Visegrádon tartotta 2011 tavaszi ülését	23
A <i>Vezetők Lapja</i> terjesztői	23
Tartalomjegyzék	24

Vezetők Lapja

(58. évf. * 109. sz. * 2011 ősz)

Külföldi magyar cserkészvezetők, felnőttcserkészek, és cserkészszülők lapja.

Megjelenik évente kétszer, tavasszal és ősszel. Lapzártá: február 15 és szeptember 15.

A lap elektronikus formában a KMCSSZ honlapjáról is letölthető, a sajtó leágazásról.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészszövetség

2850 Route 23 North, Newfoundland, NJ 07435, U.S.A. Telefon: 973-874-0384

Szerkesztőbizottság:

Főszerkesztő: Fischer Viktor cscst. (Wantagh, New York). **Társszerkesztő:** Lendvai-Lintner Imre cscst. (Morris Plains, New Jersey). **Munkatársak:** Avvakumovits Ottó cscst. és Avvakumovits Ottóné Póka Erzsébet cscst. (San Francisco, California), v. Bócsay Zoltán cscst. (Rocky River, Ohio), Cseh Gábor Anna cscst. (Newtown, Connecticut), Csémi Szilárd cscst. (Dunaszerdahely, Szlovákia), dr. Chászár Ede cscst.† (Sarasota, Florida), Csoboth Tamásné Tamás Éva cscst. (Oakland, California), Erdei Anna cscst. (Boston, Massachusetts), Fischer Endréné Szöcs Melinda (Huntington, New York), dr. Glaser János cscst. (Montréal), Hevesi Nagy Adrienn cscst. (Sydney, Ausztrália), dr. Némethy K. Judit cscst. (New York, New York), Schlóder Miklósné Kovács Eszter (Rocky Hill, New Jersey), Thurner Klára cscst. (Lakewood, Ohio), Vince Ágnes cscst., (Edison, New Jersey).

Technikai kivitelező: Szórád Gábor cscst. (Newfoundland, New Jersey).

A beküldött cikkeket, híreket, leveleket szükség szerint szerkesztve adjuk közre. Cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket, ötleteket kérjük az alábbi címre küldeni: vezlap@yahoo.com.

Előfizetés egy évre US\$10.00. Előfizetéseket a Külföldi Magyar Cserkészszövetség fent megadott címére kérjük. Tagdíjat fizető cserkészvezetők és felnőttcserkészek a lapot nyomtatva ingyen kapják, amennyiben igénylik. A lap fenntartása érdekében adományokat köszönettel vesszünk.

Vezetők Lapja (Leaders' Magazine)

Magazine for Hungarian Scout leaders

Published by the Hungarian Scout Association in Exteris, Inc., a non-profit organization